

הנשרפין פרק תשיעי סנהדרין

עו.

עין משפט נר מצוה

ב א מ"י פ"ב מהלכות
איסורי ביאה ה' ו'
ג ב מ"י פ"ב מהלכות
נערה במולה הלכה ו'
סמג לאוין פה טו"ע
א"ע סימן קעו סעיף ה
כה"ה:

ד ג מ"י פ"ב מהלכות
איסורי ביאה הלכה ו'
סמג עשין מה טו"ע
א"ע סימן ב סעיף ט:

מה להיא. לשאר אשתו דין הוא להחמיר ולאסור את אס אמה שכן מצינו בזה שכן אמה בשרפיה: ועוד מה היא לא חלקה בין כזה לא אמה אף הוא וכו'. כלומר מאי חזית דכי אמרת אוקים באתרה למילך שאר ידיה? מנייה וציה דבר מדבר שנאמר דאם אמו היא בסקילה כלומר כי היכי דבשאר ידיה אס אמה כלמה דילמא אוקמא באתרה ונימא דבשרפיה היא כבתו כי היכי דבשאר ידיה אס אמה בכתה והא לא אפשר כיון דס"ל שריפה חמורה איכא למיפדך אמו בסקילה ואס אמו בשרפיה: אף היא כלתה אסורה.

אמר אביי ק"ו. אביי נמי אית ליה גזירה שזה כדאמרין לעיל אלא דקאמר הכא לא כריך ומיהו קשה מפ"ק דכריתות (דף ה.) גבי אל מהי ג"ש קלה צעניך דמשמע התם דלצי לא יליף צו מאנוסתו אלא מאזירה שו:

רנ"י אבוי דרבי אבין בוי. מדעני קרא משמע דלית ליה גזירה שו דהנה הנה וזמה ומה ומימה א"כ בת בתו וצת בנו מנא ליה דבשרפיה ועוד קשה דהאי איש אינטריך לנדרשין צפרק ד' מיתות (לעיל דף נה.) אע"פ שאינה כהנת דמאש דריש כדפירש צוקינס:

למיפדך מה להוא שכן אמו בסקילה תאמר בהיא שאמה בשרפה ועוד בתה בשרפה וכלתה בסקילה הוא בעצמו יוכיח דבתו בשרפה וכלתו בסקילה אלא מה הוא לא חלקת בו בין אמו לכלתו אף היא לא חלקת בה בין אמה לכלתה ולמ"ד שרפה חמורה מהאי קושיא לא נידונין ולמ"ד דון מינה ואוקי באתרה מה הוא כלתו אסורה אף היא כלתה אסורה ואוקי באתרה התם הוא דבסקילה אבל הכא בשרפה כדאשכחן באמה למ"ד סקילה חמורה איכא למיפדך מה להוא שכן אמו בסקילה תאמר בהיא שאמה בשרפה ועוד מה הוא חלקת בו בין בתו לכלתו אף היא חלקת בה בין בתה לכלתה ולמ"ד נמי שרפה חמורה מהאי קושיא לא נידונין בתו מאנוסתו מנין האמר אביי ק"ו על בת בתו ענוש על בתו לא כל שכן וכי עונשין מן הדין גלווי מילתא בעלמא הוא רבא אמר לי ר' יצחק בר אבדימי אתיא הנה הנה אתיא זמה ומה תני אבוי דרבי אבין ל"פ לא למדנו לבתו מאנוסתו הוצרך הכתוב לומר וצת איש כהן אי מה בת כהן היא בשרפה ואין בועלה בשרפה אף בתו מאנוסתו היא בשרפה ואין בועלה בשרפה אמר אבוי אמר קרא את אביה היא מחללת מי שמחללת את אביה יצתה זו שאביה מחללה רבא אמר בשלמא התם אפיקתיה מדינא דבת כהן ואוקימתה אדינא דבת ישראל הכא אדינא דמאן מוקמת ליה אדינא דפנוייה מוקמת ליה אוהרה לבתו מאנוסתו מניין בשלמא לאב"י ורבא מהיכא דנפקא להו עונש מהתם נפקא להו אוהרה אלא לדתני אבוי דרבי אבין מאי אמר רבי אילעא אמר קרא אל תחלל את בתך להזנותה מתקיף לה רבי יעקב אחוה דרב אחא בר יעקב האי אל תחלל את בתך להזנותה להכי הוא דאתא האי מיבעי ליה לכדתניא אל תחלל את בתך להזנותה יכול בכהן המשיא את בתו ללוי וישראל הכתוב מדבר ת"ל להזנותה בחילול שבזנות הכתוב מדבר ב"במסור את בתו שלא לשם אישות אם כן לימא קרא אל תחלל מאי אל תחלל שמע מינה תרתי ואב"י ורבא האי אל תחלל את בתך להזנותה מאי עבדי ליה אמר רבי מני זה המשיא את בתו לזקן כדתניא אל תחלל את בתך להזנותה רבי אליעזר אומר זה המשיא את בתו לזקן ר"ע אומר זה המשיא בתו בוגרת אמר רב כהנא משום רבי עקיבא אין לך עני בישראל אלא רשע ערום והמשיא בתו בוגרת אמו המשיא בתו בוגרת לאו רשע ערום הוא אמר אב"י הכי

במה אף כהן כזה כזה ומהאחר שנתרצית להיות כזה כזה איתא לשריפה בגזירה שזה דומה ומה כזה כזה כדאמרין לעיל [ע"ה]: הולך הכסוב לומר וצת איש כהן. דהוא ליה למימר וצת כהן וכמוז איש לומר לך בת איש מאנוסתו שאמה בת אשתו כי תחל לזנות את אביה כלומר שזונה מאביה בשרפיה: אי מה בת כהן. נשואה שזונה מאחר היא בשרפיה ואין בועלה בשרפיה: אף כזה מאנוסתו היא בשרפיה ולא הוא. דהיא תשרף כתיב ויקרא כא' ולא הוא: רבא אמר בשלמא הסם. גבי בת כהן בנשואה או בצרוסה משתעי קרא כדילפינן צפרק ד' מיתות [לעיל נ"ה] כי אפיקתיה לבועל מדינא דבת כהן: ואוקימא אדינא. דבועל אשת איש דהא לא נפקא מכלל אשת רעהו ויקרא כ' אבל דא על כזה משום קורבא היא בין בפנויה בין בנשואה ואי מפקת לאביה מכלל דינא דהא מוקמת ליה אדינא דפנויה מוקמת ליה ומפטר אפשר לומר כן השמא אידי דלא עבדא מידי מיקטלא אידי מיפטר והא קיימא לן (צ"ק דף נ"ה) השוה הכסוב אשה לאיש לכל עונשין שבמורה: אל תחלל אס כהן. אל תחללה בזנות: יכול כהן המשיא בתו ללוי וישראל. שמחללה ופוסלה מתרומה כל (ב) זמן היותה תחתיו: במסור כזה. לאדם לבעילת זנות שלא לשם אישות: תחלל. שני חלוטין משמע: המשיא בתו לזקן. ומתוך שאינה מקבלתו מונה היא עליו: זה המשהה כזה בוגרת. שמתאוה להפקידה (ומונה: אין לך עני בישראל. לקמן [ע"ב] מפרש לה: משהה כזה בוגרת לאו רשע ערום הוא. שמתאה אמה בשביל מלאכה וזו היא ערמת רשע שגורם להזנותה בשביל הנאתו שאין רואה לקנות שפחה לשמשו: הכי

(א) לעיל נ"ה. וש"ה.
(ב) ניבמות ס"ח: (ג) [לעיל ע"ה: וש"ה]. (ד) [ומוספתא פ"ב]. (ה) צ"ל ידיה וכן לקמן. כ"ש. (ו) ויקרא י"א. (ז) [ניבמות ל"ז]. (ח) [ש"ה: י"ג]. (ט) [למפקידה וברש"י כתוב שצ"ל להפקידה].

תורה אור השלם

1. שרות בלתיך לא תגלה אשת בך היא לא תגלה ערוהה: ויקרא יח טו
2. ובת איש בןך כי תחל לזנות את אביה היא מחללת באש תשרף: ויקרא כ ט
3. אל תחלל את בתך להזנותה ולא תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה: ויקרא יט כט

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה יכול וכו' כל ימי חימה:

מוסף רש"י

וכי עונשין מן הדין. מדון ק"ו. דיני ממונות ומזנות עשה והלכות עבודה ופסולי קדשים אמה למד מק"ו. אבל לא אוהרות ועונשין (תג"ה יא.).